

Endurkynni rammanna
Revisited Frames

Málverk byggð á völdum
römmum úr kvíkmyndum
Lars von Triers og Friðriks
Pór Friðrikssonar

Paintings based on selected
frames from the films of Lars
von Trier and Friðrik Pór
Friðriksson.

Sýningarstjóri/Curated by Ari
Alexander Ergis Magnússon

Revisited Frames

Endurkynni rammanna

Kvikmyndir eru nýtt listform, rétt rúmlega aldargamalt, en hafa náð ótrúlegri útbreiðslu. Kvikmyndaefni af einhverju tagi er búið til og sýnt um allan heim; hvert sem farið er horfir fólk á kvikmyndir og sjónvarpi á hverjum degi, sumir í margu klukkutíma á dag. Samhengi þessa nýja miðils og eldri listformar hefur alltaf verið nokkuð óljóst: Eru kvikmyndir fyrst og fremst sjónrænn miðill eins og málverk eða byggjast þær aðallega á frásögn eins og skáldsaga? Frá upphafi kvikmyndalistarinnar há þessi sjónarmið tekist á og einfaldasta svarið er að kvikmyndin rúmar hvorutveggja: Það fer eftir kvikmyndagerðarmanninum og áhorfendum hvort viðhorfið verður ofan á.

Kvikmyndaleikstjórnarinn Friðrik Pór Friðriksson og Lars von Trier leggja þáðir mikla áherslan á hið myndræna – hið materiska – í verkum sinum þótt vissulega séu þeir líka góðir sögmenn. Í þessari viðleitni synda þeir gegn straumnum. Eftir því sem framleiðslu kvikmyndaefnis eykst og lifandi myndir verða fyrirferðarmáni í umhverfi okkar – ekki bara í kvikmyndahusum heldur líka í sjónvarpi, tölvum og jafnvél farsínum okkar – hefur áherslan minnkad á hina sjónrænu upplifun og meira kapp verið lagt á að keyra frásögnina áfram og halda áhorfendum fóngnum með því að matreiða fyrir þá kunnuglega sögubræði í nýjum búningi og forðast allt sem gæti krafist nánari skoðunar eða umhugsunar. Peir kvikmyndagerðarmenn sem vilja leggja meiri metnað í verki sin reka sig á það að meginborri áhorfenda kærir sig ekki lengur um að horfa á kvikmyndir sem listimíðl, að staldra við og greina það sem birtist á tjaldinu.

I kvikmynd sést hver rammi aðeins í brot af sekundu og það eru 129.600 myndrammar í niutlu minútuna langri kvikmynd. Það liggur því í sjálfu sér að upplifun okkar af kvikmyndinni hlýtur að vera ólik því að skoda málverk þar sem við að ráðum því sjálf hve langan tima við tökum okkur til að skoda myndina og velta henni fyrir okkur. Þó kallast þessi listform á og eru að ýmsu leiti sama eðlis. I báðum stýrist merking og áhrifamáttur myndarinnar af byggingu, litum og formum, og af innri spennu og lifi myndflitarins. I báðum getum við speglad okkur við veruleikan eins og listamaðurinn setur hann fram og túlkad syn hans útfra þeim myndrænu þáttum sem hann raðar saman. I báðum getur fær listamaður sett fram ástakamikla sögu og miðlað sterkum boðskap til þess sem á horfir.

Sýningin Revisited Frames / Endurkynni rammanna kannar samhengi bessara miðla og dregur athygli okkar að því hvernig við, áhorfendur, nálgumst myndir og myndnefni þeirra. Friðrik Pór hefur valið myndir eða ramma úr kvikmyndum þeirra flélagi sem síðan hafa verið málæðir upp með olíulitum á gríðarstóra strígaletti. Sýningunni er þannig ætlað að raska vana okkar og fá okkur til að hugsa óðruvísi um þær myndir sem birtast okkur í kvikmyndunum, að staldra við og skoda efnið í örðu samhengi og með örðnum augum. Hvað er kvikmynd? Hvað er málverki? Hvað er veruleiki? Hvernig getum við fléttat upplifun okkar á þessum mismunandi svíðum saman og samt haldið gagnrýnninni fjarlaegð á það sem fyrir okkur er borð?

Lars von Trier hefur komið að flestum myndum Friðriks Pórs sem meðframleidandi og Friðrik Pór kom að framleiðslu myndanna Breaking the waves og Dancer

in the Dark – þeir hafa alls framleitt um tuttugu myndir saman. Kunnumst er kannski samvinna þeirra þegar Friðrik Pór lék eitt aðalhlutverkið í kvikmynd Lars, Direktøren for det hele, árið 2006. Með þessari sýningu fáera þeir samstarf sitt yfir á nýjan vettvang til að miðlu áhorfendum sýn sína á nýjan hátt og undirstríka listrænan metnað sinn gagnvart kvikmyndagerðinni. Á sýningunni verður einnig myndbandsverk sem Ari Alexander Ergis Magnússon hefur gert og notað til þess leikara sem komið hafa fram í kvikmyndum Lars von Trier og Friðriks Pórs Friðrikssonar. Peir eiga það báðir sameiginlegt að mynda sterkt tengsl við samstarfsþólk sitt og leikarana sem birtast aftur og aftur í myndunum þeirra, í gervi mismunandi persóna með margra ára millibilli. Í myndbandsverki sunnar Ari Alexander þetta samhengi með því að láta andliting hverfast saman og breytast hvert í annað – liða fram í nýju, draumkenndu andrúmslofti sem þó er ójrúfanlega tengt persónuskópuninni.

Texti: Jón Proppé

Lars von Trier faddist í Kaupmannahöfn árið 1956 og er án efa pekkasti kvikmyndaleikstjóri Dana númer 4 timum. Meðal pekkstuvera verka hans eru Forbrydelsen element (1984), Epidemic (1987), Europa (1991), Riget (1994), Breaking the Waves (1996), Idioterne (1998), Dancer in the Dark (2000), Dogville (2003) og númer síðast Antichrist (2009) sem vakti mikla athygli á Kvíkmyndaháttíðinni í Cannes. I vor par sem aðalteiknina myndarinnar, Charlotte Gainsbourg, hlaut Guldpálmann fyrir leik sinn. Antichrist verður frumsýnd hér á landi á Reykjavík International Film Festival meðan á sýningunni í Hafnarháttínum stendur. Lars von Trier hefur sjálfur unnið Guldpálmanni í Cannes, súk ótal annarra verðlauna, og verið tilnefndur til Óskarsverðlaunanna í Bandaríkjunum.

Friðrik Pór Friðriksson faddist í Reykjavík 1954 og vakti fyrst athygli fyrir tilraunavirkmyndina Brennu Njálsaga (1980) og heimildarmyndinrat Eldsmíðurinn (1981), Rökk / Reykjavík (1982) og Kórekar norðursíður (1984). Fyrsta leikina kvíkmynd hans var Skytturnar (1987) og síðari myndir hans er með þeim pekkstuveru sem gerðar hafa verið á Íslandi, m.a. Blöðagar (1994), Þjóflaeyjan (1996) og Englar alþheimisins (2000). Njasta heimildarmynd hans, Sólkimsdrængurinn (2009), hefur líka vakti mikla athygli og verður frumsýnd í enskri útgáfu með rödd Kate Winslet leikkunu í hlutverki sögmunnar. I myndinni A Kvíkmyndaháttíðinni í Toronto meðan á sýningunni í Hafnarháttínum stendur. Friðrik Pór hefur unnið til fjölda verðlauna og myndir hans verði sýndar á kvíkmyndaháttínum og sjónvarpi um allan heim. Hann er eini íslenski kvíkmyndaleikstjórinum sem tilnefndur hefur verið til Óskarsverðlaunanna í Bandaríkjunum fyrir kvíkmynd í fullri lengd, Börn náttúrunnar (1991).

Ari Alexander Ergis Magnússon faddist í Reykjavík 1968 og hefur leikstýrt á annan tug heimildarmynda, aut tilraunaverka og tweggja leikasma styttnymunda. Heimildarmynd hans Gargandí (2005) um íslenska tónlist – þar sem fram koma m.a. Sigur Rós, Björk, Múm, Hilmar Órn Hilmarsson, Stein Þór og Mugison – var sýnd á kvíkmyndaháttínum og sjónvarpi víða um heim og hlaut fjöldlaða víðurkenningu. Meðal annarrar myndir Ari Alexanders má nefna Erró (2000), Möhöguleikar (um myndlistarmannina Sigurð Guðmundsson, 2002). Eg er Arabi (um þátttökum Íslendinga í innrásinni í Irak, 2003) Syndir fóðuranna (um Breiðavíkurlæringina, 2007) og Óróto tonlist: Þórunn Viðar (2008).

Revisited Frames

Film is a recent art form, just over a century old, but its spread is unprecedented. Moving pictures in one form or another are made and distributed all over the world and wherever we go, people watch movies and television every day, some for hours at a time. The relationship of this new art form to older ones has been poorly understood: Are films primarily a visual medium like paintings or are they at heart narrative like novels? From the beginning of film history these two perspectives have been in contention though the simplest answer would be that film seems to encompass both. Which one may be more prominent depends on the film maker and his audience.

The film directors Friðrik Þór Friðriksson and Lars von Trier both emphasise the visual or painterly aspect of their films though they are also engaging storytellers. In doing so they are swimming against a strong tide. As film production swells and films become ubiquitous – seen not only in cinemas but also on television, computers and even our mobile telephones – less attention is given to the visual potential of the medium in an effort to drive the story forward and keep the audience captive by feeding them familiar narratives in slightly varying contexts, avoiding anything that might require closer attention or thought. Those film makers who wish to make more ambitious work are confronted with an audience that no longer cares to see films as art or take the time to think about what they see on the screen.

Each frame in a film is seen for only a fragment of a second and a ninety minute film has 129 600 frames. It is therefore obvious that our experience of film must be different from how we perceive paintings where we can decide for ourselves how long we take to scrutinise the image. Yet these art forms echo each other and are alike in many ways. In both cases their meaning and impact is to a large degree dependent on visual composition, colours and forms, and on the inner tension of these elements. In both, we can see our own lives reflected in the reality which the artist constructs, whether on screen or on canvas. In both, the artist can tell a powerful story and impart a strong message to the viewer.

The exhibition Revisited Frames explores the relationship of the two art forms and draws attention to the ways in which we, the audience, approach images and their content. Friðrik Þór has selected frames from his and von Trier's films which have then been painted in oil on large canvases. The exhibition is intended to shock us out of our habitual frame of mind and get us to look at filmic images in another way, to stop and wonder, examine and question them. What is a film? What is a painting? What is reality? How can we weave together our experiences of these different image and yet keep a critical distance from the images we are offered?

Lars von Trier has coproduced most of Friðrik Þór's films and Friðrik Þór has been involved in the production of von Trier's films *Breaking the Waves* and *Dancer in the Dark* – in all, they have produced about twenty films together. Their best-known cooperative effort is probably when Friðrik Þór played one of the leading roles in von Trier's film *The Boss of it All* in 2006. With this exhibition

they take their cooperation onto a new venue to give their audience a new way into their thinking and to underline the artistic ambition of their films. The exhibition also includes a video by Ari Alexander Ergis Magnússon, using images of the actors that have played in Friðrik Þór's and von Trier's films. Both directors form close ties to their co-workers and the actors who often appear again and again in different films, portraying different characters over the years. Ari Alexander's video explores this relationship by letting the faces blend into each other and flow forth in a dream-like atmosphere.

Text: Jón Proppé

Lars von Trier was born in Copenhagen in 1956 and is without a doubt Denmark's best known contemporary director. Among his films are *The Element of Crime* (1984), *Epidemic* (1987), *Europa* (1991), *The Kingdom* (1994), *Breaking the Waves* (1996), *The Idiots* (1998), *Dancer in the Dark* (2000), *Dogville* (2003) and, most recently *Antichrist* (2009) which attracted attention at the Cannes Film Festival where the leading actress, Charlotte Gainsbourg, won the Golden Palm for her part in the film. *Antichrist* will have its Iceland premier in the Reykjavík International Film Festival while the exhibition is running. Lars von Trier has himself won the Golden Palm, along with numerous other awards, and been nominated for the Oscars in the United States.

Friðrik Þór Friðriksson was born in Reykjavík in 1954 and first attracted attention for his experimental films and documentaries, including *The Saga of Burnt Njal* (1980), *The Blacksmith* (1981), *Rock in Reykjavík* (1982) and *Icelandic Cowboys* (1984). His first feature film was *White Whales* (1987) and his later films are among the best-known cinematic work produced in Iceland, among them *Movie Days* (1994), *Devil's Island* (1996) and *Angels of the Universe* (2009). His most recent documentary is *The Sunshine Boy* (2009) which will be premiered in an English version, narrated by the actress Kate Winslet, at the Toronto Film Festival this autumn. Friðrik Þór has won numerous awards and his films have appeared in festivals and on television around the world. He is the only Icelandic film director to have been nominated for an Oscar in the United States for his feature film *Children of Nature* (1991).

Ari Alexander Ergis Magnússon was born in Reykjavík in 1968 and has directed more than a dozen documentaries as well as two short fiction films. His documentary *Screaming Masterpiece* (2005) about the Icelandic music scene – featuring among others Sigur Rós, Björk, Múm, Hilmar Órn Hilmarsson, Steinþór Andersen and Hugason – was shown in cinemas and on television around the world and received several awards. His other films include *Erði* (2000), *Possi-bi-hilities* (about the artist Sigrún Þórhildur Guðmundsson, 2002), *I am an Arab* (about the Icelandic government's support for the U.S.-led invasion of Iraq, 2003), *Sins of the Fathers* (2007) and *The Word Music: Jórunn Viðar* (2008).

Dagskrá

Sunnudag 6. september kl. 15

Listamannaspjall: Ari Alexander Ergis Magnússon
og Friðrik Þór Friðriksson.

Föstudag 25. september kl. 12:30

Sýningastjóraspjall (á ensku): Ari Alexander Ergis Magnússon.

Programme

Sunday 6 September at 3 p.m.

Artists' Talk: Ari Alexander Ergis Magnússon
and Friðrik Þór Friðriksson.

Friday 25 September at 12:30 p.m.

Curator's Talk (in English): Ari Alexander Ergis Magnússon.

Opið Opening hours

Hafnarhús Tryggvagata 17, daglega/daily 10-17

Fimmtudaga til/Thursdays to 22

Kjarvalsstæðir Flókagata, daglega/daily 10-17

Ásmundarsafn Ásmundur Steinsson

Sculpture Museum, Sigtún

1.5.-30.9. daglega/daily 10-16

1.10.-30.4. daglega/daily 13-16

Hafnarhúsið er opíð til kl. 22:00 öll fimmtudagskvöld.

Fjölbreytt dagskrá.

All Thursdays Hafnarhús is open until 10 p.m.

Diverse events.

Ókeypis aðgangur

Free admission

Hægt er að panta leiðsögn fyrir almenna hópa. Einnig er hægt að fá leiðsögn á erlendum tungumálum og táknmálistúkun með nokkura daga fyrirvara.

Guided tours for various groups in different languages are available upon requests. Please allow a few days notice.

Upplýsingar / Info: fraedsludeild@reykjavik.is

